PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXIX — Nr. 7318 | 4 PAGINI 30 BANI | Joi 8 februarie 1973

Biblioteca municipală Târgu-Mureș

Tureanu l-a driblat pe portarul Kelemen, dar pucul șutat de el avea să ocolească poarta.

IERI, ÎN CAMPIONATUL NAȚIONAL DE HOCHEI

S.C. MIERCUREA CIUC LA UN PAS DE O MARE SURPRIZĂ!

Cu partidele de ieri, de pe patinoarul bucureștean „23 August", s-a intrat în ultima linie dreaptă a acestei curse de fond (cinci tururi) care a fost (de acum putem folosi chiar timpul trecut!) campionatul republican de hochei pe gheață, ediția 1972—73.

Meciurile de miercuri, fără să se fi desfășurat la nivelul spectacular așteptat, mai ales acum cînd într-un fel apele s-au cam limpezit, au fost totuși atractive pentru puținii spectatori care au luat loc în tribunele patinoarului. Din acest punct de vedere, mult mai interesantă a fost partida inaugurală în care n-a lipsit prea mult ca să se fi înregistrat o mare surpriză, poate singura de proporții — așa cum se contura, la un moment dat — a acestei competiții hotărîtoare pentru ierarhizarea primelor patru formații ale țării.

Dar, iată ce-a fost ieri:

DINAMO — S.C. M. CIUC
7—5 (3—1, 0—2, 4—2)

Meciul a debutat furtunos și chiar în primele secunde Jere deschide scorul pentru formația din Miercurea Ciuc. Șocul-surpriză este depășit însă repede de dinamoviști, care iau inițiativa și-și domină partenerii de întrecere, izbutind să înscrie în cele 20 de minute ale reprizei trei goluri prin Costea (min. 8), Tureanu (min. 13) și Malihin (min. 18). Conștienți de superioritatea lor tehnică și fizică, dinamoviștii încep să se „joace", dar cei care joacă cu adevărat sînt hocheiștii din Ciuc. Ei imprimă partidei un ritm susținut, sînt mult mai activi în ceea ce întreprind, mai hotărîți și decișI, poate chiar și mai lucizi decît adversarii lor. Rezultatul? Profitînd de două gafe ale defensivei bucureștene, ei izbutesc să egaleze scorul (Papp — min. 25 și Mikloș — min. 37) și mai ratează alte cîteva ocazii extrem de clare (Mikloș, Jere și Gall s-au aflat fiecare singur cu Dumi-

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 4-a)

O PREMIERĂ BASCHETBALISTICĂ ÎN SALA FLOREASCA:

SPARTACHIADA INTERNAȚIONALĂ COOPERATISTĂ

După mai bine de o lună de inactivitate competițională, baschetul feminin reintră în actualitate printr-o interesantă întrecere internațională organizată de Oficiul pentru educație fizică și sport din cadrul UCECOM. Evenimentul se va petrece la sfîrșitul acestei săptămîni, mai precis vineri, sîmbătă și duminică. În aceste zile, sala Floreasca va găzdui ediția inaugurală a Spartachiadei cooperatiste de baschet feminin, la care vor lua parte selecționate din Polonia (Start), Bulgaria (T.S.K. Septembrisko-Zname), Ungaria (Szpartakusz) și România (Voința).

Reprezentativa românească va fi alcătuită din jucătoarele divizionarei A Voința București (Gabriela Ionaș, Tatiana și Liliana Rădulescu, Mariana Andreescu, Florica Bujduveanu, Ursula Firlinger, Sabina Spînu, Rodica Varga, Eugenia Dumitrescu, Victoria Mateescu, Maria Baboia), cărora li se va adăuga Elena Opriciu de la Voința Tg. Mureș. Antrenori: Gh. Benone și M. Strugaru.

Programul Spartachiadei internaționale cooperatiste este următorul: **vineri, de la ora 18:** T.S.K. Septembrisko-Zname — Szpartakusz, Voința — Start; **sîmbătă, de la ora 18:** Start — T.S.K. Septembrisko-Zname, Voința — Szpartakusz; **duminică, de la ora 10:** Szpartakusz — Start, Voința — T.S.K. Septembrisko Zname

Citiți în pagina a 4-a
SUCCESE ALE SPORTIVILOR ROMÂNI ÎN COMPETIȚIILE INTERNAȚIONALE
● Elisabeta Polihroniade — printre laureatele „Festivalului șahist olandez"
● Baschetbaliștii de la Steaua — învingători la Badalona, în „Cupa Cupelor"!

Final obișnuit de atac la Steaua: Gruia s-a înălțat, șutînd la poartă, dar mingea se va opri în blocajul prompt al handbaliștilor sovietici Klimov, Iljin și Oganezov. Față din meciul Steaua — M.A.I. Moscova, disputat ieri la Ploiești. Foto: P. ROMOȘAN

În meciul cu M.A.I. Moscova, din C.C.E. la handbal masculin

STEAUA NE-A OFERIT O AMARĂ DECEPȚIE: 14-22 (6-8)

PLOIEȘTI, 7 (prin telefon, de la trimisul nostru). Peste 2 500 de amatori de sport din localitate (ca să nu mai vorbim de telespectatori...) au trăit azi (n.r. ieri) insatisfacția unei înfrîngeri neașteptate, mai ales prin proporțiile ei, a echipei noastre campioane la handbal masculin, Steaua București. Întîlnind în partida tur din sferturile de finală ale C.C.E. echipa M.A.I. Moscova, jucătorii de la Steaua s-au comportat foarte slab, n-au reușit nici un moment să stopeze impetuozitatea fizică a adversarilor lor, fiind depășiți cu o îngrijorătoare ușurință și ratîndu-și astfel aproape definitiv șansele de calificare în semifinalele competiției. Într-adevăr, scorul cu care formația oaspe a cîștigat această întîlnire îi asigură practic participarea la etapa superioară a întrecerii: 22—14 (8—6)!

Meciul a fost ceva mai echilibrat doar în primele sale 15 minute și la începutul reprizei secunde, cînd bucureștenii au fost ceva mai activi, mai îndrăzneți în atac și în apărare. În rest, sistemul defensiv al echipei noastre (în frunte cu portarul Dincă) s-a dovedit foarte penetrabil, evoluînd static, fără mobilitate, fără acea agresivitate pe deplin recomandabilă în astfel de întîlniri în care fiecare gol este decisiv. Nici în ce privește atacul lucrurile n-au fost mult diferite. Așteptînd mult prea mult de la Gruia, fără să încerce pătrunderi pe semicerc, abordînd majoritatea acțiunilor ofensive într-un ritm foarte lent, fără vivacitate și varietate, jucătorii de la Steaua nici nu puteau emite, de fapt, pretenții prea mari.

În orice caz, comportarea nemulțumitoare a echipei trebuie să constituie un motiv de serioasă reflexie atît pentru jucători și antrenori, cît și pentru conducerea clubului.

Arbitrii **Vlado Simanovici și Milan Valcici** — ambii din Iugoslavia — au condus bine următoarele formații:

Steaua: **Dincă (Orban) — Gruia (5), Gațu (2), Birtalan (2), Popescu, Stockl (3), Goran, Drăgăniță (1), Coasă, Kicsid (1), Marinescu.**

M.A.I. Moscova: **Vilson (Siciov) — Zlotov, Iljin (3), Oganezov (4), Klimov (2), Mahorin (3), Maximov (7), Kozuhov, Juravliov (1), Efimov (2).**

Meciul retur are loc în ziua de 15 februarie, la Moscova.

Horia ALEXANDRESCU

MECIUL DE RUGBY FRANȚA — ROMÂNIA ÎN NOIEMBRIE LA VALENCE

După cum anunță cotidianul parizian **„L'Équipe", meciul anual de rugby Franța — România va avea loc în luna noiembrie, probabil în localitatea Valence,** capitala departamentului francez Drôme.

Alegerea, susținută de federația franceză de specialitate, se justifică prin construirea unui nou stadion de 15.000 de locuri în orașul de pe Ron. În cursul lunii noiembrie, noua bază sportivă va fi inaugurată cu prilejul meciului dintre rugbyștii francezi și români.

DE CE ÎN LOC SĂ PROGRESEZE, RUGBYUL A REGRESAT ÎN ULTIMII ANI?

SCĂDEREA CALITĂȚII JOCULUI ȘI A PERFORMANȚELOR CAUZATĂ DE FACTORI MULTIPLI, SLĂBICIUNI SUBIECTIVE

În materialul anterior, răspunzînd la prima întrebare, interlocutorii noștri au apreciat că în ultimii ani rugbyul românesc n-a progresat, ba dimpotrivă rezultatele obținute sînt departe de a fi mulțumitoare. Cauzele care au dat naștere acestei situații? Răspunzînd la cea de a doua întrebare a anchetei noastre, fiecare dintre cei cu care am stat de vorbă au adus în discuție elemente interesante, demne de a fi reținute.

2. IN ULTIMII ANI, RUGBYUL ROMÂNESC A ÎNREGISTRAT UN REGRES. CARE SÎNT, DUPĂ DV., CAUZELE ACESTUI FENOMEN SUPĂRĂTOR?

La această întrebare, **prof. NICOLAE PĂDUREANU** ne-a dat un răspuns amplu. Iată transcrise, una după alta — punctat — cauzele care au dus la regres: ● **„scăderea nivelului general al rugbyului autohton ● factori colaterali favorizanți (lipsa unor campionate școlare; a unor campionate universitare, mai ales în centre cu rugby — Iași, Timișoara, Cluj etc. — care ar fi dat cadre pentru echipele prime) ● penuria de arbitri competenți ● lipsa condițiilor materiale (echipament, terenuri — de pildă, rugbyștii de la Știința Petroșani și Dinamo n-au teren) ● scăderea interesului general pentru rugby, deoarece acesta nu este nici sport olimpic și nu are campionat mondial ● antrenori la națională subiectivi față de jucătorii echipelor de club ● în sfîrșit, o generație mai puțin dispusă la sacrificii pentru sportul de performanță".**

Interesante apar și observațiile lui **DUMITRU (TITI) IONESCU: „Din păcate, a fost neglijat lucrul în profunzime** — ne-a spus el. **Se poate afirma că a existat preocupare doar pentru pregătirea unor anumite echipe. Mai grav este că s-a neglijat esențialul: creșterea de jucători tineri. Iar cînd s-a întreprins ceva, selecția și instruirea acestora s-a făcut la întîmplare. Știu că englezii sau neozeelandezii pregătesc rugbyști de la vîrsta de 10 ani. Firesc, neglijarea acestei laturi s-a repercutat nedorit în rugbyul românesc, a dus la o sărăcie de elemente tinere valoroase și implicit la o penurie de jucători de valoare internațională pentru echipa reprezentativă. Nu e lipsit de importanță faptul că la noi sistemul de pregătire nu este unitar. Fiecare antrenor lucrează cu echipa lui cum crede el de cuviință. Astfel, sportivii care vin la lot nu au o unitate de vederi în ceea ce privește jocul".**

RADU DEMIAN apreciază, la rîndu-i, că: **„Plecîndu-se de la succesele obținute, a existat o orientare greșită a federației în sensul că numărul întîlnirilor internaționale — care ar fi dat mai multă experiență și încredere jucătorilor — a rămas la fel de redus sau chiar s-a micșorat. Adversarii opuși echipei naționale — în afara francezilor — au fost și sînt de valoare inferioară nouă. S-a greșit și prin aceea că nu s-a făcut mai nimic pentru formarea unui corp tehnic (antrenori+arbitri) competent și autoritar. Și încă ceva: munca cu copiii și juniorii a fost total necorespunzătoare. Este vorba despre numărul tinerilor angrenați în această activitate, de răspîndirea geografică a centrelor de juniori și de calitatea muncii prestate".**

RENE CHIRIAC se oprește, în principal, asupra unui aspect — pregătirea, pe care o apreciază ca esențială: **„S-a ajuns la starea de azi și din cauză că pe parcursul anilor a existat o proastă înțelegere a pregătirii. Echipele rezolvă în teren situațiile în funcție de cîteva elemente date de antrenor. Se observă multă sărăcie de idei, întrucît, printre altele, nu se cunoaște îndeajuns jocul însuși. Pe teren nu vezi rezolvări inedite, spontane. În ceea ce privește modul de pregătire, nu a existat o unitate de vederi. Fiecare echipă și-a rezolvat „jocul" în funcție de ceea ce spune antrenorul. De aici, repercusiuni nedorite, firește, și în evoluția echipei naționale. Apreciez că în lot nu mai există nici coeziune sufletească între coechipieri. Nu-i de mirare, deci, că astfel dispare întrajutorarea în timpul meciului".**

Mai scurt, **ALEXANDRU PALOȘANU** se referă în principal la statura și capacitatea fizică necesară rugbyștilor: **„În ultimii ani rugbyul și-a accentuat caracterul său de luptă, cu o angajare net fizică. Aceasta presupune gabarit, forță și viteză. Or, din acest punct de vedere, potențialul nostru s-a arătat a fi sub cel al francezilor".**

Două păreri interesante privind reprezentativa națională sînt cele ale cunoscuților internaționali **VALERIU IRIMESCU: „După succese-**

(Continuare în pag. a 2-a)

- **Selecția și instruirea cadrelor tinere, nesubstanțiale!**
- **Lipsa unor campionate școlare și universitare**
- **Terenuri de joc insuficiente!**
- **Pregătire modestă, forță și angajament fizic nesatisfăcătoare**
- **Promovări subiective în echipa națională**
- **Slăbirea autorității federației**

VIAȚA SPORTIVĂ A ORAȘELOR ȚĂRII

VIAȚA SPORTIVĂ A ORAȘELOR ȚĂRII

TURDA

UN ALIAT DE NĂDEJDE ÎMPOTRIVA POLUĂRII: SPORTUL

Fabricile de ciment din lumea întreagă au binecunoscutul dezavantaj de a răspîndi în mediul ambiant un praf subtil, care se așază pe orice, în jur, ca o pojghiță subțire, inconsistentă, dar vizibilă. Vina e a filtrelor, imperfecte sau defecte, incapabile să rețină masa particulelor infime de praf. Cine trece mai des pe Valea Prahovei, cunoaște efectele, alb-cenușii, vizibile pe acoperișurile caselor din Comarnic.

Tot așa se petrec lucrurile și la Turda, datorită fabricii de ciment — una dintre cele mai vechi unități industriale de acest fel din țara noastră. **Procesul de poluare astfel creat ridică în fața edililor orașului probleme care privesc ocrotirea sănătății populației, a capacității sale fizice.** Situația nu este de ignorat într-un municipiu bogat înzestrat din punct de vedere industrial și deci cu o densă populație citadină și muncitorească.

Vicecampionul mondial de modele miniaturale (planoare A2), Gheorghe Barbu, la locul său de muncă: atelierul auto al Fabricii de ciment Turda

OZONIFICAREA POPULAȚIEI

Iată considerentele care ne-au îndemnat să ne adresăm unuia dintre principalii gospodari ai orașului, tov. **ing. Eugen Stanciu**, prim-vicepreședinte al Consiliului popular al municipiului Turda, cu rugămintea de a ne arăta **ce întreprind oficialitățile administrative din localitate pentru sănătatea publică, cu referire la domeniul care este specific ziarului nostru.**

„În condițiile cunoscute — **ne-a spus tov. Stanciu** — este evident pentru oricine că prima noastră grijă în domeniul sportului a fost aceea de a căuta posibilitățile optimale pentru a transfera activitățile în aer liber dincolo de perimetrul orașului, acolo unde atmosfera este curată. De pildă, noul stadion — oricît de incomod le-ar fi iubitorilor de fotbal — l-am amplasat mult dincolo de ultimul cvartal de locuințe, potrivit planului de sistematizare a orașului. Dar **principala activitate pe care sîntem dispuși s-o favorizăm este aceea care ușurează populației procesul de ozonificare.** Sau, mai simplu spus, facem tot posibilul să facilităm oamenilor cît mai dese ieșiri la iarbă verde, evadări reconfortante în natură. La Turda, nu e nevoie să îndemnăm prea mult oamenii: **tradiția excursiilor există.** Totul e să încurajăm perpetuarea ei. La sfîrșit de săptămînă, grupuri-grupuri pleacă spre valea Arieșului, spre Cheile Turzii, folosind cu precădere autobuzele comunale. La cabana Buru, rezervată tineretului, odată cu crearea barajului, vom amenaja o pistă de canotaj de agrement. Tot aici, tinerii vor găsi iarna o pistă adecvată de schi. Foarte atractive pentru localnici — dar nu numai pentru ei — sînt Cheile Turenilor, popas obișnuit pentru serbările cîmpenești, unde oamenii își deșartă cu plăcere merindarele. Pentru a facilita accesul spre aceste pitorești locuri, vom prelungi panglica de asfalt și astfel vom mări justificarea pentru cabanele ce urmează a se construi acolo. Nădăjduim ca pînă la 1 Mai, anul acesta, să terminăm de asfaltat porțiunea de jumătate de kilometru de drum ce ne-a mai rămas, pentru a putea oferi turdenilor, în prag de vară, încă o bucurie în domeniul turismului care, la urma urmei este tot sport!"

GUSTUL PENTRU SPORT — UTIL ÎN VIAȚĂ

Dacă preocuparea de bază rămîne facilitarea ieșirilor din oraș către oazele de verdeață și reconfortare, asta nu înseamnă că interesul pentru activitățile sportive ce se desfășoară „acasă", „între zidurile cetății", este diminuat sau trecut pe un plan secundar. Ne-au convins de contrariu amenajările sportive apărute în ultimul timp, au pledat pentru exercițiul fizic proiectele despre care ne-au vorbit factorii chemați să îndrume acest important sector al vieții sociale.

De altfel, mirosul de var și vopsea proaspătă ce ne-a izbit la parterul uneia dintre clădirile Grupului școlar profesional ne-a dezvăluit aici cel mai nou „așezămînt" al sportului: o imensă sală ce stă gata pregătită să-și primească beneficiarii: cei 830 de viitori electricieni, mecanici, laboranți, ca și elevii Liceului industrial de materiale de construcții. **„Tineri care vor deprinde sau vor continua să-și cultive, aici, gustul pentru sport, pentru**

Nușa DEMIAN
Victor BĂNCIULESCU
Fotografii de D. NEAGU

(Continuare în pag. a 3-a)

CAMPIONATELE NAȚIONALE DE ATLETISM ÎN SALĂ

ÎNTRECERILE SĂRITORILOR AȘTEPTATE CU MARE INTERES

● Ligor trece 5,15 m cu prăjina și dă de gîndit lui Papanicolau! ● Csaba Dosa a sărit 2,15 m la Berlin ● Valeria Bufanu: încă două zecimi pînă la recordul mondial

Clujeanca Agepsina Rusu, 14,19 m la greutate, una din reprezentantele „noului val" Foto: P. NAGY

Numai două zile ne mai despart de întrecerile campionatelor naționale „indoor" de atletism și în sala „23 August" febra marilor pregătiri se simte din plin. Actuala ediție, programată mai devreme față de alți ani, i-a obligat pe antrenori și pe sportivi să accelereze ritmul necontenitelor repetări, astfel că fie în cursul dimineții, fie după-amiaza, cu greu poți găsi un culoar liber, sau vreun alt sector unde să poți lucra în liniște.

Noutățile le afli la fiecare pas.

— Știi că Valeria Bufanu nu mai lucrează cu Eveline Ghimpu, sau că Viorica Viscopoleanu se pregătește acum cu soțul ei, Octavian, fostul săritor de triplu...

— De ce?

— ?!?

Nimeni nu știe nimic și... nimeni nu vrea să se amestece. Să vedem ce-o să iasă pînă la urmă. În orice caz, ieri dimineață, Bufanu a lucrat fără încetare, asistată permanent de Șerban Ciochină: serii de sprinturi peste patru, cinci și șase garduri, cu pauze mai mici și mai mari. „Cronometrele" păreau s-o mulțumească pe medaliata cu argint de

Carol Corbu în plin efort la antrenamentul de ieri Foto: Ion MIHĂICĂ

(Continuare în pag. a 2-a)

ECHIPELE DE GIMNASTICĂ ALE ROMÂNIEI INVITATE ÎN R. P. CHINEZĂ

Federația de gimnastică a R.P. Chineze a adresat recent forului similar de specialitate din țara noastră invitația ca echipele reprezentative de gimnastică ale României să efectueze un turneu în China, la finele acestui an. Invitația a fost acceptată, datele definitive ale turneului urmînd a fi stabilite ulterior.

Glob Sport

La Lagos

SPORTUL AFRICAN S-A AFIRMAT DEPLIN

NICI KEINO NU MAI POATE CÎȘTIGA LA EL ACASĂ!

Trezirea la viață a sportului african este de multă vreme o realitate, care nu cerea decît o demonstrație de răsunet. Ea a avut loc — și s-a încheiat de curînd — cu prilejul celei de a doua ediții a Jocurilor sportive africane, desfășurate la Lagos, în capitala Nigeriei. Un continent care a trăit multă vreme sub jugul colonialismului (și încă nu a scăpat cu totul de el) a căutat mereu în sport posibilitatea de a se manifesta, de a valorifica posibilitățile fizice ale tineretului său.

(Continuare în pag. a 4-a)